

BULETINUL AGRICOL

AL CAMEREI DE AGRICULTURĂ A JUDEȚULUI ARAD

STRADA GH. POPA No. 4.

Apare la 1 și 15 a lunii.

Redacția și Administrația:
Arad, Str. Gh. Popa No. 4.
Palatul Domeniilor

Redactor responsabil:
Ing. Agr. Insp. NICOLAE POPESCU
Directorul Camerei de Agricultură

Abonamente:
Pentru județul Arad pe un an Lei 50.—
Pentru alte județe pe un an „ 200.—

Dușmanii poporului

Totdeauna și la toate popoarele se găsesc oameni cari să încerce a pescui în vremuri tulburi, în vremuri de frământări și de mari nemulțumiri. În mijlocul liniștii și a păcii, când bunăstarea înfloarește, când fiecare om își poate vedea de trebile lui, având siguranța zilei de mâine, pescuitorii în apă tulbure nu se prea arată. Fiindcă nu-i ascultă nimeni. Acest soi de oameni lucrează răzîmându-se pe nemulțumirea oamenilor, și se străduiesc să arate cu degetul pe cineva pe care-l numesc pricina necazurilor, ca astfel, nemulțumirea poporului să cadă asupra acestora, schimbându-se în furie.

Pescuitorii în apă tulbure află totdeauna, în zile grele, pe așa numiții dușmani ai poporului, dela cari vin toate relele și asmută pe oameni asupra lor.

În zilele noastre sporește numărul celor ce se lasă ademiniți de acești pescuitori, și întâlnim, mai ales în pătura muncitoare, tot mai mulți oameni cari cred în dușmanii lor, adică ai poporului.

Cine are ochi să vadă și urechi să audă, știe că azi numărul acestor pescuitori în apă tulbure e în creștere și la sate nu numai la orașe. Mulți țărani privesc azi cu ochi dușmănoși și la primar, și la notar, și la preot, și la jandarm și la prefect. Toți aceștia sunt arătați ca „dușmanii ai poporului.”

Și, de către cine? De cele mai multe ori de oameni streini de neamul nostru. Cari, dacă sunt prinși, se dovedesc a fi plătiți cu bani de neamuri dușmane nouă, pentru a face tulburări în lăuntrul României și a ne slăbi țara. Plugari, fiți cu ochii în patru: acești apostoli de noapte, sunt dușmanii poporului român.

„Din poporul Românesc“

Urmările grave a unei concepții greșite

După Unire a pornit o propagandă vie prin sate pentru a îndemna țăranimea să-și trimită copii la școalele secundare.

Când un intelectual se întâlnea cu un fruntaș fie în oraș sau la sate, prima sa întrebare era. Ai fecior? La școală cu el. Fă-l nădrăgar.

De astfel de vorbe s'au îndemnat Pavel și Ion, iar după dânsii, fiind conduși și alții de ambițiunea nesănătoasă de a avea și ei băieți la școală, au pornit într'un număr mare băieți, ba chiar și fetele dela sate la licee și școale normale. Dar nefiind aleși acești trimiși la școală, în ceeace privește iubirea de carte, au stat mulți numai 2-3 ani la liceu și, obicinundu-se cu viața de oraș, — dar nu cu conținutul cărților, — s'au întors la vatră spre sarcina părinților necăjiți, cu ură față de cei din oraș și cu dispreț față de meseria părinților.

Cei deștepți, sârguincioși au urmat școlile secundare și universitatea, iar după ce au terminat studiile, își caută slujba bine meritată pentru ași câștiga din propriile puteri pâinea de toate zilele, ba chiar de a răsplăti pe părinți pentru neajunsurile suferite în interesul lor.

Dar oamenii cu carte s'au sporit, căci școalele au fost totdeauna tixite și țara a devenit mică pentru atâția funcționari. Între timp s'a ivit criza economică, financiară mondială în urma căreia statul face eforturi de economii, reduce numărul funcționarilor, iar la cei norocoși de a fi menținuți în vre'o slujbă, le reduce plata pe jumătate, ba le-o plătește cu 2—5 luni întârziere. Astfel foarte mic este numărul tinerilor cari pot ajunge la un modest post, în multe cazuri obținut prin o nouă jertfă a tatălui, care este nevoit să-și vândă chiar și convingerea sa politică pentru fericirea copilului.

Să ne reîntoarcem însă la gospodăria părinților și aici vedem fețe îngrijorate, garduri, grajduri, case neglijate, căci cu copilul sau în multe cazuri cu copii s'au cheltuit și se cheltuiește mult pela școli.

Omul strâns de împrejurări a mai recurs la un bun vecin, sau la o bancă, pătrunsă de simț

creștinesc... care înțelegând necazul, în care se găsește i-a împrumutat bani cu o dobândă de 40-60%. Butucul banilor a crescut, cheltuielile băiatului s'au urcat. Pețul produselor din gospodărie în schimb a scăzut an de an și azi a intrat sărăcia în gospodăria frumoasă de odinioară, iar în casă, neînțelegere între părinți și cei reînțorși dela școala neisprăvită, incapabili de carte, sau, deveniți ușurateci. Gânduri grele au și gospodarii cu băeți sânguincioși, cari urmează cursurile și, cu aceia cari au răsplătit jertfele părinților fiind fala lor, că sunt doctori, ingineri, învățător etc. dar nu-și pot câștiga pâinea de toate zilele.

Iar în conducerea gospodăriei lipsesc brațele tinere ale urmașilor cari să ia după umerii gârboviți o parte din greutățile zilelor de azi.

Ing. Agr. Insp. N. Popescu
Directorul Camerei

Grâul de primăvară

Din cauza timpului nepotrivit poate chiar ici și colo intenționat s'a semănat la noi în Județ o suprafață mai redusă cu cca. 15—20% cu grâu de toamnă, față de anii anteriori. Din parte mi nu sunt de loc întistat de celea 15% rămase, cari pot fi însemănțate cu orice alte plante numai cu grâu nu. Consimt dar numai în mod excepțional, când unui sau altui nu are însemănat teritoriul cu grâu de toamnă, strict necesar pentru trebuințele sale proprii în gospodărie; ca pe terenul ce a rămas, să sămene și grâu de primăvară. Anume pentru ce? Fiindcă grâul are azi cel mai slab preț și se poate mai greu plasa în străinătate. Deci nici o nenorocire

dacă și avem un teritoriu mai mic însemănat. Multe State exportatoare se acupă cu ideea de a interveni pentru reducerea obligatoare a terenurilor însemănțate cu grâu. Mai departe grâul de primăvară aduce în general recoltă cantitativ inferioară celui de toamnă și, nu este iubit nici de morari, având calitate slabă.

La noi în județ s'a semănat grâul de primăvară numai la moșiile mari, pe terenuri foarte reduse, cu scopul de a putea complecta prin aceasta — în caz de toamnă cu timp nefavorabil, — suprafețele destinate pentru grâu, cari au rămas neînsemănțate, sau suprafețele cari au căzut jertfă muștelor „Hessen“, ori au fost rărite de ger uscat ori au fost nimicite de alte dezastre elementare.

Astfel grâul de primăvară a fost însemănat la noi în județ numai ca plantă complectatoare și nici de cum și nici când ca cea principală. Dar azi nu mai găsești în județ nici la proprietarii mari 20 mm. sămânță, căci nimeni nu mai completează semănăturile sale cu grâu de primăvară, având în vedere prețul slab ce l are. Dar pentru lămurirea celor ce sunt conștrâși a semăna grâu de primăvară, în cazurile excepționale mai sus amintite, dăm următoarele deslușiri.

Semănătura se face în luna Februarie și are să fie terminată necondiționat către sfârșitul lui Martie, căci dela însemnătura timpurie depinde în mare parte reușita recoltei.

Cantitatea de sămânță ce trebuie dată la unitate de suprafață trebuie să fie cu 15—20% mai mult ca cea obicinuită din grâu de toamnă. Lucrările se execută întocmai ca la celelalte spicoase.

Ing. Agr. Insp. N. Popescu
Directorul Camerei

Putem să trăim numai din venitul unei exploatare apicole?

Dorința legitimă a multora dintre voi de a crea o exploatare bănoasă la țară. Vă face să aruncați privirile pe acele exploatare cari Vă dau posibilitatea de a trăi depe urma lor. Printre acestea, apicultura Vă seduce destul de mult, căci având în vedere traiul albinelor, cari se hrănesc prin propriile lor mijloace, capitolul alimentației, foarte important în exploatarea crescătoriei, este aci în oarecare măsură eliminat. În teorie această-i perfect, în practică însă îi de tot altcum.

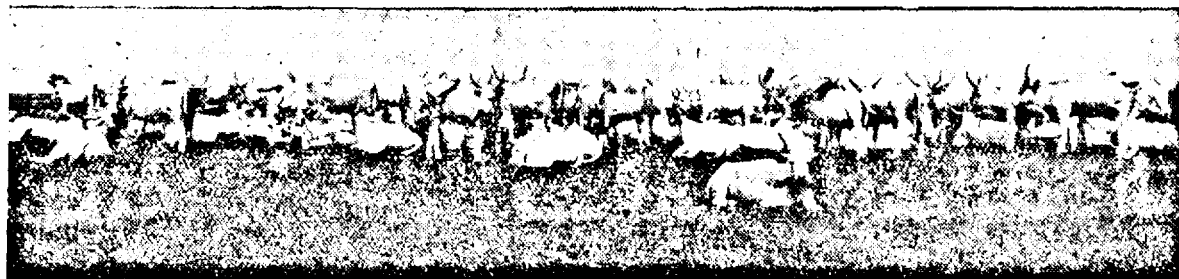
Când un subiect de acest ordin interesează un mare număr de persoane, el provoacă o sumedenie de întrebări la Serviciul nostru de Consultări și Informații. Iată avizul motivat al unui apicultor experimentat la întrebarea de mai jos:

„Locuind la Paris, unde am o situație independentă, aș vrea să mi creez o situație la țară. Posed la 10 km. de Fontainebleau 2800 m. de teren plantat cu pini și la 3000 m. mai departe o livadă de meri. Credeți că aș putea crea acolo o stupărie modernă destul de importantă pentru a-mi procura venitul necesar întreținerii unei familii de 5 persoane? ori considerați în principiu apicultura așa cum este practică, numai ca o ramură complementară?”

Pentru a cere unei stupării mari, moderne resursele necesare întreținerii unei familii, această

stupărie ar trebui situată într-o regiune de primă valoare pentru miere și ar trebui să se compună din colonii repartizate în diverse grupe prin regiune. Este important deci, de a alege cu îngrijire aceste locuri, de a cunoaște exact toate plantațiile vivace, culturile și metodele culturale, stările meteorologice locale etc. Zborul unei albine nedepășind 2 km., există diferențe însemnate în una și aceeași regiune, între producția de miere, între calitățile lor, astfel și între prețul mierei recolteate.

Alegeți ca stup industrial un model al tipului vertical, dintre cari Dadant-Blatt este cel mai răspândit. Compuneți stupăria dintr'un singur model, pe care să-l cumpărați în cunoașterea de cauză și să Vă informați înainte de a-l adopta. Plătiți mai scump un material de calitate care Vă Va servi numeroși ani, căci economia, rezultând din ieftinătate este adeseori mai mult numai în aparență, decât în realitate. Adresați-Vă unui fabricant serios care lucrează în mare și are modele standardizate. Dacă cumpărăturile voastre se prelungesc pe mai mulți ani, aveți posibilitatea de a primi totdeauna conform furniturilor precedente. Noi laudăm stupul Dadant-Blatt conceput într-o formă care permite toate combinațiile: supra punere de două corpuri, plasare de înălțător sub



Cireada de vite podolice din comuna Mișca

corp etc. Dacă clima voastră este umedă și rece stupul în ramă trapezoidală zis „Automatic” dacă și nu permite toate combinațiile de mai sus, asigură în schimb o locuință sănătoasă, igienică coloniei, care ierneză acolo și prin forma specială a ramei sale oferă mari înlesniri de mănuiere. Însă se poate să aveți interes de un alt model Stupul Langstroth, modificat de Demarie, este excelent în provincia Landes, unde mierea este foarte abundentă și continuă. Nu credem să o putem sfătui și în alte regiuni având în vedere starea actuală a experiențelor.

La prețul unui stup adăugați valoarea cerei presate (o foaie complectă la fiecăie ramă) unelte de recoltă, bidoane pentru transportul mierei. Prevedeți deci un minimum de 350 fr. (2450 lei) de colonie pentru o mare stupărie industrială.

Producția cerei n'are însemnătate în regiunile noastre. Veți avea în fiecare an o parte mică de ceară, provenită dela retopirea vechilor laguri. Prefaceți-o în ceară presată pentru propriile voastre trebuințe.

În apicultură ca în ori ce alta industrie nu-i destul de a produce, trebuie știut deasemenea și a vinde, deci un producător trebuie să fie și un bun vânzător. Vă costă tot atâtea eforturi și cheltuieli vânzarea mierei cât și producția, însă puteți vinde în mare. În acest caz prețul vostru de realizare este aproape numai jumătate din prețul obținut în detaliu. În miere nu există supra-abundență, însă în multe, cazuri împărțea rea și insuficiența de consumație. Agriculții! Este rândul vostru de a Vă crea noi mijloace pentru a lua înapoi clientela pe care zahărul chimic v'a răpit-o. La această țintă veți ajunge când veți fi înțeles necesitatea unui efort colectiv în acest sens.

Înainte ori cărui lucru câștigați-vă practica apicolă, care Vă lipsește, instalați în proprietatea voastră numai 2—3 stupi cu rame, câștigați-Vă experiența necesară, vizitați des apicultorii luminați din împrejurimile voastre.

Aproape peste tot sunt societăți regionale, cari grupează apicultorii din care puteți face parte trăgând un mare folos. Nu pierdeți nici o ocazie de a Vă instrui bine.

La sfârșitul anului al treilea Vă veți putea convinge dacă apicultura în regiunea voastră va fi sau nu rentabilă. În caz că da atunci puteți să vă măriți stupăria iar în caz că nu, atunci liquidați-o fără amânare pentru a evita pierderi considerabile.

Tradusă din: La Vie à la Campagne de O. P.

Cultivați Lucerna

În prezenta grea criză economică nu e nevoie să credem că situația noastră nu se va mai ameliora, ci din contră avem să ne folosim de toate mijloacele prin cari vom putea ușura timpul de trecere la vremuri mai bune. Examinând situația putem constata că scăderea nemai pomenită a prețurilor la produsele agricole în urma concurenței statelor străine, în primul rând a lovit acele gospodării, cari au fost bazate numai pe cultura cerealelor și mai puțin pe acele cari au avut dezvoltată și creșterea vitelor. Mai grav s'a manifestat aceasta la plugarii mici, cari prin cultura unilaterală a cerealelor în urma scăderii prețului la grâu s'au prăpădit și cari dacă ar fi avut vite, și ar fi cultivat mai multe plante de nutreț s'ar fi putut menține din venitul nutrețului adecă a animalelor. *Dar nici vitele nu mai au preț.* Ne poate spune cititorul. Ei bine nu putem tăgădui că și valorizarea vitelor noastre este grevată de criză și că valoarea vitelor noastre a scăzut în mod neprevăzut, însă această criză nu poate dura veșnic, și va putea fi ușurată prin reducerea cheltuielilor de producție la creșterea vitelor dacă producem nutreț mult și eficient. Extinzând în mod rațional cultura plantelor de nutreț vom putea menține mai ușor animalele noastre pentru timpul când împrejurările de valorizare vor fi mai favorabile. Deaceia în lupta contra crizei economice trebuie să atribuim o însemnătate deosebită ameliorării culturilor plantelor de nutreț, căci prin aceasta pe de o parte menținem vitele, și sporim recoltele noastră, pe de altă parte asigurăm rentabilitatea gospodăriei mai ales la plugarii mici.

Din acest punct de vedere plantele leguminoase și dintre acestea lucerua și trifoiul sunt cele mai valoroase, deoarece dau producțiuni mari, când sunt cultivate în pământuri potrivite, produc nutrețul de mare valoare nutritivă, au un efect ameliorator asupra solului și subsolului, prin cantitatea mare de resturi organice pe cari le lasă în pământ prin rădăcinile lor, precum și prin foile lor ce cad, și în fine mai au facultatea de a aduna și o mare cantitate de azot, lăsând terenurile, nu numai în privința calităților fizice, dar și sub raportul bogăției în materii hrănitoare într-o stare excelentă pentru cultura plantelor ce urmează.

Din acest punct de vedere acțiunea binefăcătoare a culturii trifoiului de pildă, care durează numai doi ani poate fi echivalată cu jumătate de îngrășare cu bălegar, iar a lucernei care durează 5—6 ani, poate fi echivalată cu o îngrășare complectă cu bălegar.

Lucerna numită la țară de alocurea și trifoiu de 5 ani ori trifoiu vânat este planta cu durata de mai mulți ani, are trunchiul drept, frunzele trifoliolate, florile albastrii sau violete. Fructul este o pâstaie răsucită în formă de spirală. Lucernei îi prieste în clima caldă și în clima favorabilă vitei de vie însă reușește și în clima uscată unde trifoiul roșu se usucă. Lucerna se dezvoltă bine și în regiuni de coline având însă nevoie de căldură va reuși mai bine la șes. Lucerna tânără suferă de ger, însă când e mai bine înrădăcinată suportă și un frig mai mare.

În general de climă depinde mai mult cantitatea de recoltă, decât trainicia lucernei. Lucernei îi convin terenurile argilo-nisipoase bogate în humus și var, profunde, bine mobilizate ca rădăcinile sale să poată pătrunde în pământ cât mai adânc.

Prima condiție de bună reușită este ca subsolul să fie uscat și permeabil. (Subsol—stratul de pământ ce se află sub stratul de pământ cultivat cu plug sau hârleț).

A doua condiție de bună reușită este ca apa de ploaie să nu formeze bălți pe terenul destinat, căci lucerna nu suportă apa stătătoare nici pe timp mai scurt.

A treia condiție de bună reușită este o cantitate anumită de var în stare mărunțită și egal repartizată, deoarece de cantitatea varului depind în mare măsură recoltele satisfăcătoare de lucernă.

Lucerna este o plantă care pusă în condițiuni favorabile de soi și bine îngrijită poate dura și 10—12 ani. În majoritatea cazurilor însă nu poate fi în plină producție decât 5—6 ani.

Interesul fiecărui cultivator de pământ fiind ca lucernierele să se mențină în stare de producție timp cât mai îndelungat, este de neapărată trebuință ca ele să fie bine întreținute.

În ceea ce privește îngrășarea pământului lucerna este mai puțin pretențioasă decât trifoiul, căci prin nodozitațiile rădăcinilor ei își poate aduna materii hrănitoare și din aer.

Având în vedere că lucerna rămâne și produce mai mulți ani pe unul și același teren este evident că pământul trebuie să aibă în cantități suficiente materii cu cari se hrănește planta și neapărat trebuie să fie liber de buruieni. Întru îndeplinirea acestei cerințe lucerna se seamănă ca și trifoiul de preferință după o plantă prășitoare îngrășată sau după o plantă de nutreț în acest din urmă caz lucerna poate fi însemăntată ori toamna ori primăvară. În cazul când avem ploi suficiente, cel mai nimerit este a semăna lucernă după o plantă de nutreț încă în luna Septemvrie, iar în cazul când toamna ar fi foarte secetoasă, atunci semănăm lucerna primăvara după o plantă prășitoare. În ambele cazuri lucerna va urma imediat după o îngrășare. În caz de nevoie putem folosi îngrășăminte fosfatice cari activează mai încet cum ar fi de exemplu zgura de Thoma și Rhénania Fosfat. De multe ori va fi necesar (mai ales pe terenuri sărace în var.) folosirea de 1000—3000 kgr. Calciu carbonat în formă de praf de var, deoarece lucerna pretinde cantități mari de var pentru buna ei dezvoltare.

Din cauza lungii sale durate lucerna nu poate fi introdusă în rotațiune numai după ce se sparge lucerniera. Lucerna nu poate reveni pe același

teren, decât după un interval de timp cel puțin egal cu acela al duratei sale.

Prepararea terenului se face după felul și timpul însemăntării. Trebuie că știm că lucerna (având sămânța mică și planta plâpândă) se seamănă întotdeauna pe un teren liber de buruieni, afânat, foarte bine mărunțit și adânc arat, însă vom căuta să evităm aducerea la suprafață a pământului crud din subsol.

Pentru a-se obține o lucernă bine încheiată se recomandă a se semăna numai jumătate parte din sămânță iar cruciș pe prima semănătură a-se semăna a doua parte din sămânță.

Lucerna se va semăna singură adecă fără plantă protectoare deoarece în locul plantei protectoare rămân pete goale cari cu timpul se umplu cu buruieni.

Însemăntarea se va executa cu mașina în rânduri de 11 $\frac{1}{2}$ cm. depărtare între rânduri, la 1—2 cm. adâncime tăvălugind atât înainte cât și după mașina de semănat pentru ca sămânța mică să ajungă în contact mai strâns cu pământul încolțind astfel mai repede.

Cantitatea de sămânță care se dă la jugher cat. variază între 18—22 kgr. Lucerna se va semăna sau toamna la începutul lui Septemvrie timpuriu ca plantele tinere să intre bine dezvoltate în iarnă ori primăvara după ce s'a ridicat zăpada și s'a svântat pământul cât se poate de vreme căci semănăturile târzii de primăvară riscă să piară de secetă.

Principala lucrare de întreținere este grăpatul ce trebuie executat după fiecare coasă începând din anul al doilea pentru a distruge mușchii, ierburile vătămătoare și a alunga dușmanii lucernei. Pământul trebuie să fie destul de umed pentru ca grapa să poată scoate buruienile.

În terenurile slabe cu începere din al treilea an lucernierele se vor îngrășa cu bălegar putrezit, imprăștiindu-l toamna într-un strat subțire pe deasupra în mod cât se poate de egal. În anul după însemăntare dacă timpul a fost favorabil obținem o coasă, care trebuie efectuată cel mai târziu la începutul lunii Septemvrie spre a feri tinerele plante de degerare. Nu este recomandabil a se paște cu vite căci ar putea se scoată din rădăcină o parte din lucerna tânără și încă nu îndeajuns înrădăcinată.

În anul al doilea putem conta pe două coase, iar în anul următor pe trei și uneori patru coase.

Lucerna este mai timpurie decât trifoiul, căci deja la începutul lunii Mai poate fi cosită și poate fi consumată de vite în stare verde, pălită sau uscată. Lucerna este mai nutritivă decât trifoiul. Cositul trebuie făcut cel mai târziu în momentul când apar primele flori căci altfel trunchiul se întărește din ce în ce mai mult și foile încep să cadă, cu cât se cosește mai din timpuriu cu atât dă din nou mai repede. Dar și din punctul de vedere al conținutului în substanțe nutritive cari și la lucernă se micșorează cu cât plantele se apropie de coacere, recolta trebuie grăbită.

Dacă lucerna se transformă în fân uscarea trebuie executată cu mare băgare de seamă ca să nu se altereze de ploi și să nu se scuture foile. În cazul când pe timpul adunatului este secetă pentru evitarea pierderilor adunatul, așezarea în



Podul peste Mureș Arad

căpițe și căratul se va executa numai dimineața sau scara pe roșă.

Fânul de lucernă este un nutreț de prima calitate pentru toate animale domestice, mai ales pe timpul de iarnă, amestecată bine cu paie de ovăz tocate. Lucerna uscată poate servi și la îngrășatul vitelor, consumată de vite cornute însă în stare cu totul proaspătă provoacă meteorizare. (meteorizare = umflarea pântecului în urma îngrășării mădrei gazelor în intestine) Spre a evita acest lucru trebuie să adăpăm vitele întotdeauna înainte de ce sunt mănate la pășune, să le ținem în permanentă mișcare și să nu le lăsăm a-se sătura total. Lucerna este cea mai productivă dintre toate plantele furajere leguminoase. Producțiunea sa la jugh. cad. dând anual 3—4 coase variază între 80—200 chintale în stare verde și 20—50 chintale în stare uscată, căci din 1000 kgr. lucernă verde se obține aproximativ 250 kgr. uscată. Pentru producțiunea de semăntă în general se întrebuințează numai coasa a doua sau a treia, deoarece fecundarea florilor lucernei se face prin insecte (gândaci), cari zboară numai prin lunile mai calde ale verii. Imblățitul lucernei se face prin mașini speciale de treerat. Cultivătorii mici, cari au suprafețe mai mici de lucernă pentru obținerea seminței își vor rezerva la coasa a doua parte cea mai bine reușită și mai curată a lucernei pe care o lasă să se coacă bine, apoi o taie o fac snopi și când s'a uscat bine o întind și o bat cu un mlașcin sau cu un băț, pentru ca să se separe pâstăiele, pe care frecându-le bine în mâini se scot semintele. Producțiunea de semăntă variază între 250—400 kgr. de jugh. cad.

Condițiunea principală este ca sămânța de lucernă să fie cu desăvârșire liberă de cuscută și de torțelul sau gălbeaza și de alte buruieni. Sămânța de lucernă recoltată din lucerniere infectate de buruieni și de cuscută se curăță prin vânturătoare ori trioare sau prin mașină specială cu ajutorul prafului magnetic și al unui electro-magnet foarte puternic. Lucerna este atacată de mai multe plante parazite. (plante parazite = care trăesc pe spinarea altor plante.)

Dintre plantele parazitare Torțelul este cel mai periculos. Sămânța de torțel căzând pe pământ incolțește, o extremitate se infinge în pământ, iar cealaltă extremitate se răsucește în jurul unei plante și o înfășoară în spirală strânsă și se infinge până la măduva plantei. Avem de relevat, că nu numai sămânța, ci și bucăți de ramuri din torțel după ce au stat mult timp la soare pot să se fixeze pe lucernă și trifoiu, adică torțelul are și facultatea de reproducție vegetativă, așa că în fânul de lucernă strâns în căpițe sau găsit după 2 luni dela cosire cuscută în toată vigoarea ei și înflorită, numai cunoscând acest lucru ne putem da seama de pericolozitatea acestui dușman al lucernei.

Combaterea, adică distrugerea se poate face prin stropire cu diferite substanțe chimice, dintre care cel mai bun efect are calaicanul (sulfat de fer) 5%, se poate stropi și cu urina proaspătă. Ori cosim lucerna atacată de torțel, o scoatem afară, atunci vom acoperi vatra cu pleavă stropită cu petrol și apoi li-se dă foc.

Aceste metode de combatere nu sunt sigure, este drept că lucerna nu va pieri, însă de multe

ori nici cuscuta nu va fi distrusă. Cea mai sigură metodă de distrugere ar fi să săpăm 30 cm. adânc tot terenul infectat apoi să scoatem și să îndepărtăm toate rădăcinile de lucernă și în urmă sămănăm petele goale din nou.

Spre a preveni infectarea cel mai recomandat este ca să folosim numai sămânța plombată de Stațiunile Agronomice. Iar ca să ne ferim ar fi de dorit ca toți cultivatorii să aibe grijă ca nici în vecinătate lor să nu se răspândească cuscuta, dealtfel distrugerea cuscutei este obligatorie prin lege, care ar trebui aplicată cu toată rigurozitatea ei.

Un alt parazit mai rar păgubitor este *Orobanche Lupoia*, care prin extremitățile ei suge din rădăcinile lucernei și cauzează îngrășarea acestora. Bun mijloc de combatere este a împiedeca înfloritul și legatul semințelor acestei plante prin a săpa petele atacate și a-le îndepărta cu rădăcini, cu tot.

Lucerna mai este atacată de diferite insecte și ciuperci ca rugina, mana și putregaiul rădăcinilor, iar de multe ori este nimicită de șoareci de câmp.

Situația gospodăriilor extenzive mai ales a gospodăriilor mici și în criza fatală de astăzi, poate fi foarte bine ușurată dacă nu îmbunătățită, prin cultivarea mai întinsă a plantelor de nutreț și prin creșterea vitelor ce este bazată pe această cultură.

Cultura plantelor de nutreț aduce cu sine și întrebuintarea și producerea semințelor de nutreț, cari sunt căutate în străinătate pe un preț mai bun de cât cerealele și astfel și ele ne vor ajuta la ameliorarea crizei.

Dr. O. Seymann
ing. agr. insp.

Porcul de rassa Jorckshire

Porcul mare Jorck provine din Anglia județul Jorckshire și a fost produsul unei selecții și încrucișări foarte bine reușite făcute timp îndelungat între porcul indigen englez, portugalez, neapolitan și chinez. (selecție=eliminarea indivizilor necorespunzători și continuarea creșterii cu cei mai buni indivizi).

Baza acestei rase au format-o porcii unui maestru de țesătorie Iosif Tuley (Tjuli) cari la expoziția din Windsor în 1851 au obținut premiul mare și cari au răspândit vestea calității lor în toată lumea. De fapt rassa aceasta de porci în timpul de astăzi este considerată ca cea mai bună, căci în cazul când este bine ținută, bine hrănită și bine îngrijită recompensează din toate punctele de vedere crescătorilor conștiincioși.

Cari sunt calitățile așa de mult laudate?

Crește foarte repede, (în vârsta de 7 luni, ajunge la 80 kgr.)

Are fire blândă și fecunditatea mare, deoarece față 8—14 purcei odată. Nu alege în hrană, însă consumă mult. Transmite însușirile sale în mod dominant, încrucișând porcul Jorck cu alte rase încă în generația a cincia mai găsim urmele sângelui Jorck. Din alimente îi convin mai mult urzila și lăturile, decât boabele uscate și astfel este foarte potrivit pentru valorizarea derivatelor lap-

telui. Producând în permanentă, numai din pășune nu poată trăi, ei, trebuie hrănită și cu un adaus de grăunțe și chiar în cazul, când are pășune bună de lăună sau trifoiu. Deja în etate de 10 luni poate fi viciată și la 14 luni față 8—10, mai târziu 10—14 purcei.

Având părul fin și rar s'ar putea crede că porcul Jorck ar fi simțitor față de frig, însă nu este așa, deoarece suportă bine și gerurile mari, ce ne confirmă faptul că în Siberia și Polonia de Nord Jorckul se dezvoltă normal. Când este perfect sănătos e tot așa de rezistent față de boli, ca celelalte rase de porci. În general e pretențios numai față de coteț, care trebuie să fie uscat și curat, fiindcă iubește foarte mult curățania.

Dela un animal de prăsilă cerem următoarele însușiri și forme corporale: *Spinarea* trebuie să fie lungă, dreaptă, cât se poate de orizontală, *corpul* să aibă forma cilindrică, *fruntea* lată, *râtul* (flitul) drept și de mărime mijlocie, *urechi* mijlocii ținute puțin înainte, *ochii* albaștri (ochii de culoare albastru deschis, ori albul sunt considerați ca defect de rassă fiind un semn de degenerare ce trădează vre'un defect intern al organismului.) greabăn bine dezvoltat, *grupa* lată, *șolduri* mari, *picioare* mijlocii și în proporție cu trupul animalului.

Se cere ca părul se fie alb, luciu, mătăsos, nu prea rar, *pielea* de culoare roză.

Trebuie știut că sunt animale cari au păr foarte rar, din care cauză nu suportă bine frigul, întrebuintează nutremântul consumat nu pentru dezvoltarea trupului lor sau pentru producere de lapte ci pentru menținerea căldurii din trup și așa porcii cu păr rar nu se îngrășă. Nu cresc bine purceii dacă sunt pline sau dacă alăptează și nu au lapte îndeajuns. Tot așa de important este la porcul Jorck culoarea pielei. Pielea animalului sănătos trebuie să fie cum am amintit de culoarea roză asemănătoare pielei omului, culoarea albă, palidă, este totdeauna suspectă ori ne arată că porcul poartă o boală latentă (latentă=ascunsă) de exemplu tuberculoză, ori a fost crescută numai în grajd și a devenit gingaș, molesit și mai puțin rezistent față de boli și față de schimbările timpului decât un animal cu piele de culoare roză.

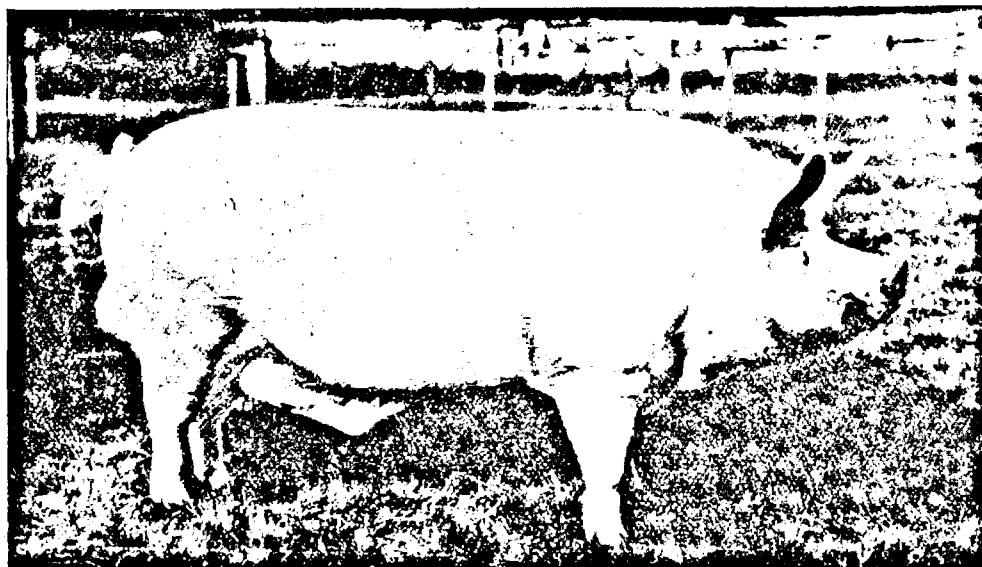
La fel trebuie să știm că este un defect părul creț pe crupă sau pe spinare deoarece sub clima noastră țaria soarelui provoacă pe lângă părul creț o excemă (excemă=mâncărime de piele), care numai cu anevoie să poate vindeca. Trebuie să știm că pe cerul gurii și pe foale pot să fie pete negre, însă părul peste tot trebuie să fie alb iar pleoapele, flitul și copitele trebuie să fie de culoare deschisă.

Înainte de 25—30 ani, râtul încovoiat a fost cerut și considerat ca un caracter de rassă, astăzi însă este un defect fiindcă un porc cu râtul turtit resuflă cu greu și nu poate rămâi, nu poate pășuna însă nici râtul lung de tot nu este de dorit ci numai un rât de mărime mijlocie.

E bine să avem în vedere aceste lucruri la cumpărarea animalelor pentru reproducție ca să obținem urmași de rassă pură.

Dr. O. Seymann
ing. agr. insp.

Cliseul din dreapta ne arată nu vier de reproducție de rassă Jorck. Mare cu conformația corporală ideală din crescătoria renumită a lordului Duresbury din Warrington Anglia. Acest vier a fost premiat și clasat ca cel mai bun vier la expoziția regală din Newport în anul 1929



Conferințele agricole și cursurile de o săptămână

Cu zilele de 16 și 17 Ianuarie s'a început seria de conferințe prin județ, ce Camera a luat în programul ei de muncă pentru durata timpului de iarnă.

În ziua de 16 Ianuarie a fost aranjată o conferință la Sântana, la care au vorbit D. Director și D. Subdirector ai Camerei, Nicolae Popescu și Dl. Dr. Otto Seymann, primul despre: „Nouile orientări în agricultură” și al doilea alegându-și ca subiect — care de altcundea formează partea principală a conferinței — „Avicultura la țară greșelile ei și remedierea acestora”.

Dl. N. Popescu a atras atențiunea sătenilor ca să nu aștepte soluționarea și salvarea crizei economice numai din partea Statului, căci criza este în toată lumea și depinde de mai mulți factori. — La ușurarea ei în primul rând trebuie să contribuim noi înșine prin adaptarea nouilor metode de cultură, prin îmbrățișarea și extinderea de noi ramuri de cultură, de exemplu cultura unilaterală a cerealelor trebuie completată cu intensificarea creșterii animalelor, acomodându-ne cerințelor pieții.

Dl. Dr. Otto Seymann a arătat ca introducere înseamnă și rentabilitatea creșterii pasărilor ca o ramură ajutătoare a agriculturii, din punct de vedere a plugarului mic. Mai departe s'a expus în linii generale greșelile principale ce se fac la țară de săteni. A fost descrisă situația reală de azi, lipsa de rase selecționate, de cotețe corespunzătoare, lipsa de hrană bună strict necesară pentru o producție mare, lipsă de educație profesională și ca urmare firească lipsa totală a unui plan de exploatare (a unui sistem de creștere). Totodată s'a arătat că clocitul și creșterea puilor din lipsa de cunoștințe se practică și astăzi după metodă greșită moștenită dela strămoși, iar valorizarea pasărilor și a derivatelor lor se face prin comerț ambulant care prescurtează materialicește producătorii și răspândește bolile lipicioase.

Rotatia și alegerea sistematică a pasărilor destinate reproducției este necunoscută. Creșterea pasărilor este disprețuită, neglijată și considerată ca o ocupație pur femească ce nu corespunde

demnității bărbatului. O îmbunătățire a situației se poate aștepta numai după o cunoaștere amănunțită a greșelilor și dacă se combate aversiunea, indiferența și neglijența ce o au plugarii, față de creșterea pasărilor.

Conferențiarul sfătuiește să se întrebuințeze edificiile și pășunile existente și să nu se facă investiții decât treptat și în raport cu venitul încasat.

Ca rassa cea mai potrivită recomandă Rhode Island roșie care corespunde mai bine împrejurărilor dela țară.

Conferințele au fost ținute în limba germană în sala mare a Căminului Asociației plugărilor (Bauernverein) și au fost ascultate de circa 160 plugari cu un interes foarte viu dovedit prin faptul că la sfârșitul lor sătenii au cerut punerea la punct a chestiunii rassei celei mai potrivite pentru plugari, și fel de fel de lămuriri din celelalte ramuri ale agriculturii.

Camera de Agricultură mulțumește pe această cale D-lui I. Silbereis președintele Asociației și D-lui Învățător director Billo, pentru lucrările pregătitoare și pentru primirea călduroasă ce s'a făcut conferențiarilor. Camera speră că interesul odată deșteptat va aduce foloase reale acelor care urmează sfaturile primite și va trimite conferențiarilor ei (totdeauna) de câte ori va fi cerut de agricultori.

A doua conferință a fost aranjată în Pecica în ziua de Duminică trecută la 17 Ianuarie, ora 2 și jumătate. Din bunăvoința D-lui părinte Ioan Ardelean am putut obține pentru acest scop sala mare a Casei Culturale de acolo, în care au fost adunați, grație silinței depuse din partea D-lui primar comunal — un număr de peste 200 persoane fruntașe, fiind reprezentate printre acestea Dl. Pretor al plasei, clerul autoritățile administrative și didactice, precum și școala agronomică, Rorine, med. veterinar de plasă etc.

Directorul Camerei Dl. N. Popescu a vorbit despre „Inseamnăta educației profesionale, pentru ușurarea crizei agricole”, descriind pe larg cauza crizei de azi, precum și modalitatea prin care Statul ar putea o micșora, trecând apoi la

desvoltarea posibilității cum, agricultorii singuri ar putea să-și îmbunătățească soarta prin munca bine chibzuită în toate ramurile agricole.

Omul învață cât trăește deci conferințele și cursurile aranjate își au scopul de a da posibilitatea fiecăruia să-și lărgască cunoștințele de breaslă.

În legătură cu acesta a fost adusă la cunoștință celor prezenți hotărârea Consiliului de Administrație că se va aranja împreună cu corpul profesoral al Școalei Agronomice Rovine, în comuna Pecica tot în același local un curs agricol de o săptămână. Acest curs va începe în ziua de 25 Ianuarie, zilnic 4 ore. Conferențieri vor fi domnii profesori ai Școalei Agr. Rovine, afară de aceasta D. D. judecător de ocol, medicul din localitate și medicul veterinar de plasă, după aceea specialiștii Camerei. Festivalul de închidere va avea loc cu data de 30 Ianuarie, Sâmbătă la ora 3 p. m. cu care ocazie se vor distribui din partea Camerei, certificate ca dovadă că cei prezenți au ascultat în mod regulat cursurile. Totodată se vor împărți și cărți din bibliotecă populară, din care i-și vor putea aduna agricultorii povești de specialitate pentru gospodăriile lor.

Iar în primăvara va primi fiecare ascultător, care va participa regulat la curs, spre reamintirea cursului câte 3 buc. pomi fructiferi. Distribuția și plantarea se va face pentru toți deodată și într-o zi cu care ocaziune va merge grădinarul Camerei la fața locului pentru a ține o mică conferință, relativ la plantarea pomilor etc., etc.

După terminarea conferinței s-au născut vii discuții și schimburi de păreri asupra multor chestiuni de actualitate la care Directorul Camerei a dat răspunsul și deslușirile necesare.

Foarte mult ne bucură faptul că reușita conferințelor a fost pe cât se poate de bună. Agricultorii noștri înțelepți au dat dovadă și de astă dată, că se unesc cu toții pe lângă Camera lor, care le stă cu dragoste la dispoziție pentru a-i cârmui pe căile sănatoase, oricând și în orice chestiune de meserie ce-i aparține prin spiritul din legea în baza căreia au fost creată.

Intrucât astfel de cursuri agricole dau ocaziunea prielnică ca în decursul unei săptămâni din sezonul de iarnă să se poată asculta și învăța lucruri foarte de folos pentru gospodăria agricolă dela țară, revenim din nou și deci rugăm pe toți acei interesați, precum și pe membrii comitetului agricol local și autoritățile administrative, să leie contactul unul cu altul, pentru a desbăte chestiunea și, după ce vor fi adunați agricultori în număr de 25 cel puțin să avizeze Camera de Agricultură, pentru ca aceasta să poată lua măsurile din timp în vederea organizării și aranjării cursului.

Agricultori! folosiți-vă de aceste ocaziuni potrivite și cereți aranjarea cursului căci aceasta nu vă costă nici un ban, întrucât spesele vor fi suportate în întregime de Cameră.

Agricultori!

Dacă aveți nevoie de vre-o informațiune, adresați-vă cu încredere Camerei de Agricultură

Procurarea reproducătorilor cu ajutorul Camerei

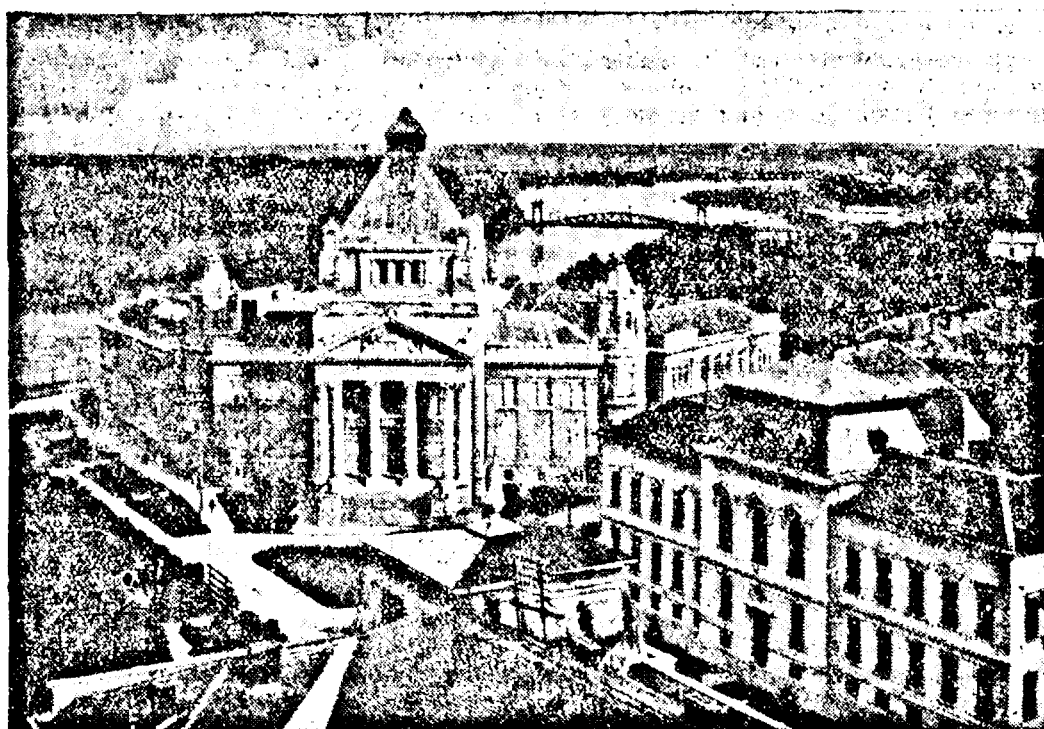
Procurarea animalelor de reproducție pentru comunele din județ formează una dintre cele mai de căpătenie preocupări ale Camerei. Zootehnia, fiind foarte desvoltată în județul nostru, ne-am dat prea bine seama de ceea ce avem să facem ca prin munca consecutivă ce depunem în favorul agriculturii și anexelor ei, să progreseze și creșterea animalelor. Din acest punct de vedere pornind, Camera a rezervat în proiectul de activitate, an de an un loc foarte important zootehniei, prin care s'a fixat după buna chibzuială, în concordanță cu specialiștii ei, cu hotărârile aduse în Consiliul de Administrație aprobate de Plen, tot ceea ce este a se urmări cu izbândă în această direcțiune, fie cu privire la creșterea rațională, fie la apărarea animalelor contra boalelor contagioase, sau alimentarea lor corespunzătoare etc.

Bugetul Camerei în tot anul era grevat de alocatii considerabile în această privință, astfel că ne stăteau întotdeauna mijloacele materiale la dispozițiune pentru desfășurarea activității noastre.

Procurarea animalelor de reproducție se făcea la început, aproape fără excepție, de toate comunele, pe baza unui împrumut fără dobândă pe termen de 2 ani, acordat de Camera de Agricultură. Pentru ca Camera să dispună întotdeauna de suma necesară pentru acordarea împrumuturilor sau ajutoarelor, se îngrija să obțină împrumut tot pe termen de 2 ani și fără dobândă dela Ministerul de Agricultură și Domenii, Direcția Generală Zootehnică sau să aibă acoperire suficientă în bugetul ei din fondurile adunate din taxele zootehnice. Actul de împrumut către Minister era semnat în totdeauna de președintele Camerei personal, — în care ne ierău fixate toate termenele de replată în mod riguros, cari trebuiau să fie executate punctual în ziua de scadență.

Camera deci întotdeauna s'a îngrijit ca, comunele să primească cu ușurință împrumuturile sau ajutoarele, de cari aveau lipsă, pentru ca să-și poată procura animalele de reproducție.

Până aici totul mergea în deplină regulă. Dar când a sosit timpul pentru replătirea a împrumuturilor, căci ajutoarele nu trebuiesc re-achitate — fără mult înconjur — trebuie să recunoaștem că s'au constatat neglijențe foarte grave. Anume: până ce Camera respecta angajamentul ce și-a luat asupra sa și plătea la scadență toate ratele, până atunci comunele nici nu-și mișcau urechile. Fiecare venea după multe somări și, se spăla cu motive unul mai de necrezut ca celălalt, însă datorită nu o achita, deși suma îi era asigurată prin buget pentru achitarea împrumutului. Prin urmare cum își închipuie cineva ca, Camera să poată face fața plăților la care s'a obligat, dacă nu poate încasa dela comuni scadențele cuvenite? Cum să-și poată Camera continua și pe mai departe operațiunile ei de acordarea împrumuturilor dacă se izbește de astfel de piedici, care o forțază la neajunsuri și față de Minister chiar. Cu alte cuvinte cum să mai putem continua a încredința cuiva banii luați dela Minister, dacă din împrumuturile ce am acordat comunelor la începutul acțiunilor noastre ne-am trezit că azi mai avem de încasat peste 1,200.000. — lei cca. astfel că Minis-



Palatul Cultural Arad

terului am fost nevoiți a-i plăti din alte fonduri ce aveam adunate în urma sistemului precaut și pătruns de spiritul de a cruța banul până la limite imposibile chiar.

În urma celor constatate deci am ajuns la concluzia că, este prea nenimerit a-ne face cu forța lucru degeaba. Am aflat, că este cu mult mai avantajos — chiar și din punct de vedere al ordinii, — dacă nu mai dăm împrumuturi ci acordăm comunelor ajutoare din bugetul propriu cari nu vor mai fi restituite, pentru că să-și cumpere animale de reproducție. Acest sistem l-am introdus începând din anul 1930 primăvara, continuat și în anul 1931.

Mai nou însă, având în vedere criza nemai pomenită — cu care avem de luptat — când veniturile noastre bugetare au fost reduse de rigoarea vremii, Consiliul de Administrație a luat o nouă hotărâre în ceea ce privește acordarea sprijinului material comunelor pentru procurarea reproducătorilor. Anume: S'a fixat ca în primăvara aceasta 1932 se să voteze ajutoarea numai comunelor cari nu au datorii vechi. În regiunile muntoase, sărace, lipsite de strictul necesar pentru susținerea vieții chiar, vor fi votate ajutoare în mod excepțional și dacă au datorii vechi, însă cu aceste sume se vor replăti în primul rând datoriile ce mai au la Cameră.

Pentru procurarea reproducătorilor să nu sufere în răstimpul restricțiunilor hotărâte de Cameră, se vor lua măsurile necesare, ca în toate bugetele comunale să fie alocată suma necesară.

Camera roagă pe toți Dnii Notari și Primari, a căror comune nu au datorii scadente la noi să-și înainteze de urgență cererea cel mai târziu până la 10 Februarie 1932, relativ la ajutorul de care au lipsă în scopul amintit.

După acest termen nu se va lua în considerare nici o cerere, fiind socotită ca întârziată.

Taxe zootehnice la abator

În urma legii pentru organizare Camerelor de Agricultură, art. 82 între veniturile ce ne sunt asigurate se cuprind și taxele zootehnice la abatoare pentru animalele tăiate.

Taxele aceste sunt fixate după cum urmează:

Pentru cal, bou, vacă, taur	10 Lei
„ mânăz, mânăz sau porc gras	8 „
„ oaie, berbec, capră, porc slab sau vițel	4 „
„ miel, ied, purcel până la 4 luni	2 „

Având în vedere criza generală ce apasă asupra agricultorilor, Consiliul de Administrație și Plenul a aflat de bine a renunța la încasarea lor dela comunele din județ, aplicându-le numai la abatorul Municipiului Arad unde nu se încasează taxele zootehnice, pentru biletele de vite eliberate și transcrise. Afară de aceia se mai încasează și la abatorul Soc. „Frigex“ din Șofronia.

Prin urmare se aduce la cunoștința Primărilor comunale că noi nu reflectăm la aceste taxe, deci ele să nu fie încasate în județ, dela nimeni sub nici o formă.

Procurarea semințelor de Primăvară

Timul trece pe ne observate. Acuși va înceta timpul friguros de iarnă, astfel că abia 30—40 zile ne mai desparte — intrucât iarnă nu se va prelungi — de vremea însămânțărilor de primăvară.

Bazați pe acest fapt deci, avizăm pe toți acei interesați că, Camera de Agricultură a județului va distribui și anul crt. sămânță de primăvară, ca: orz, ovăz, porumb, mazărice, sfecle de nutreț, lucernă, trifoiu, mac, fasole, mazere și în cazuri

excepționale — după cum am amintit și în altă parte a buletinului — chiar și grâu de primăvară.

Este de dorit ca agricultorii să-și anunțe la timp cantitatea de care au lipsă pentru Camera să poată face comanda fără amânare, căci de sine se înțelege că cu cât vom întârzia, cu atât vor fie mai urcate prețurile.

Noi avem interesul ca să aprovizionăm agricultorii noștri cu sămânță selecționată de prima calitate, a cărei preț deși noi îl plătim mai scump totuși nu-l vom socoti de cât în cel mai rău caz cu prețul mărfei de comerț pe piață.

În decursul alor 6 ani de activitate trebuie să se fi convins fiecare agricultor că năzuințele Camerei sunt concentrate spre a-i putea da publicului agricultor toate sfaturile, tot sprijinul și ajutorul necesar pentru a putea face ca munca depusă în gospodărie să fie fructuoasă și ca în zilele grele de azi să poată lupta mai cu ușurință contra crizei ca apasă deopotrivă asupra tuturor forțelor de producție.

Prin urmare rugăm ca fiecare să se adreseze cu încredere Camerei, dacă are lipsă nu numai de sămânțe dar și de sfaturi de specialitate, căci numai în felul acela își poate ajuta gospodăria sa să poată prospera conform recerșilor concepute de lumea modernă de azi mai ales în vremurile de grea criză ce apasă asupra noastră.

De obicei ne sosesc multe cereri după terminarea acțiunii. Faptul că în cele mai multe cazuri acești întârziati au trebuit să fie lăsați fără ajutorul nostru, ne face să adresăm din nou apel către toți agricultorii din județ, rugându-i să profite de ocaziune și să-și prenoteze cantitățile de care au lipsă din semințele de primăvară la Primăria comunală, mai târziu până la 5 Februarie, după care termen Primăriile vor avea bunăvoința ca în interesul sătenilor să înainteze imediat tabloul concentrat la adresa Camerei, pentru ca după totalizarea cantităților cerute să putem face cumpărările.

Vânzarea se va face numai pe bani gata, imediat la ridicarea semințelor dela magazia Camerei.

Agricultori! Dacă voiți să aveți recoltă bună și apreciată și în comerț atunci folosiți-vă de ajutorul oferit de Cameră, de a Vă fi îngrijit de semințele de calitate pe un preț redus. O știți prea bine că ce scăzut este prețul cerealelor etc. Ați auzit de atâtea ori că străinătatea ne judecă atât de mult pentru calitatea slabă a cerealelor noastre. Atunci pentru ce Vă mai răzgândiți asupra chestiunii? Pentru ce nu veniți să vă dăm o sămânță garantată, cu care puteți înlocui pe cea de acasă, corcită și care nu este capabilă de a da nici un rod calitativ și cantitativ corespunzător?

Tot ce poți face pentru binele Tău.

Căci astfel Te va ajuta și Dumnezeu.

Târgurile pentru procurarea reproducătorilor

În altă parte a buletinului prezent am dezvoltat pe larg modul cum în anul 1932 se va proceda, pentru Camera să acorde comunelor ajutoarele necesare în vederea procurării animalelor de reproducție. În acel comunicat s'a fixat ca

rugărilor ce ne vor fi înainte să ne sosească mai târziu până la data de 10 Februarie 1932.

După sosirea cererilor vom lua măsurile pentru aranjarea târgurilor, pentru ca crescătorii pe deoparte, să-și poată prezenta animalele crescute, iar comunele și posesorii pe de altă parte, să-și poată alege reproducătorii de care au lipsă.

Târgurile vor fi aranjate la fel ca anul trecut, adică pe plase.

Dat fiindcă timpul este deja foarte înaintat, sfătuim toate comunele să-și înainteze rugărilor din vreme la adresa Camerei. La fel sunt rugați și crescătorii de armăsari, tauri, vieri, berbeci și țapi să-și anunțe animalele lor pentru Camera să poată avea la rână oferta, pentru caz de lipsă, înainte de târg, sau pentru a-i putea invita în scris să participe la târgul unde vor crede a fi mai apropiat și mai rentabil.

Este de notat că Camera va lua în considerare numai reproducătorii de prima clasă, de rassa curată și în condițiuni absolut corespunzătoare scopului.

La târguri vor participa, ca în anii trecuți așa și în anul crt. o Comisie trimisă din partea Camerei, care va asista și controla cumpărările făcute de comuni. Aceste comisii vor avea încredințarea ca pentru animalele de primul rang să dea premii, medalii și diplome de încurajare.

În special ne adresăm cu apelul nostru către comunele de pe valea Mureșului, cari au vite atât de frumoase, ca să insiste cu orice preț a-și procura și ei reproducători aleși de rassa pentru a progresa și mai mult în creșterea vitelor.

Amănunte relativ la aranjarea târgurilor vor fi comunicate la timpul său tot prin coloanele acestui buletin.

Cursuri pomologice

Pe lângă conferințele și cursurile agricole, Camera de Agricultură va aranja în decursul lunilor de iarnă și cursuri practice pomologice.

Scopul principal ne este ca agricultorii să poată vedea lucrările de specialitate și auzi sfaturile bune și corespunzătoare, pentru ca să-și intensifice cu succes cultura de pomi în grădinele și livezile lor.

Aceste cursuri vor fi ținute de către specialiștii Camerei, care la rândul lor vor arăta în mod practic și ușor de înțeles tot ceea ce este de îndeplinit, începând încă din timpul iernii, pentru ca pomii să fie curățiți, îngrijiți și păziți de inamicii vegetali și animali, etc. Vor prezenta cu aceiași ocaziune și uneltele necesare pentru aceste scopuri. În cazuri date unde se va cere de cei interesați, se va face diferite demonstrații afară la fața locului, unde reprezentanții Camerei se vor prezenta, aducând cu sine aparatele și preparatele de care dispunem, spre a demonstra în mod cât mai explicativ procedeul, recerșit de o cultură intensivă și rațională de pomi fructiferi.

Se vor aranja mai departe și cursuri de altoit, prin care i-și va putea însuși fiecare agricultor cunoștințele, făcându-și chiar singur altoile în anii viitor. La fel se va da explicații detaliate în ceea ce privește stropirea pomilor cu preparatele potrivite, întrucât se va prezenta necesitatea în decursul vegetației.

În anii din urmă, o știe toată lumea că în

mici au dat peste culturile noastre agricole, respective pomologice. Vina o poartă tot omul. O poartă primăvară, pentru că nici odată nu-și dă seama de datorința ce o are față de ajutorul natural ce i-a dat din parte bunului Dumnezeu, adică față de pasărea folositoare în agricultură. Nici odată nu-și aduce aminte de ieie, ca să le dea măcar ceva hrană în decursul iernilor grele cu ger, ci le lasă să piară de foame, înghețate de frig, cum a fost și în anul 1928/29, când cea mai mare parte din aceste binefăcătoare a omenirii au fost distruse din cauza gerului mare. Dezastrul acesta apoi și-a avut urmările foarte triste pentru noi, când în vara celui an nu puteam să ne apărăm contra insectelor diferite ce au năpădit asupra noastră.

A două oară omul poartă vina și pentru că nici odată nu-și ia nici atâta ostăneală ca să se intereseze indeajuns de grădina sau livada sa de pomi, ci o lasă în știrea Tatălui, zicând că, și așa va aduce rod dacă D-zeu o vrea.

În tot cazul obiceiul acesta este de condamnat ca neglijăm bogățiile regiunilor noastre.

Trebuie ca și proprietarii să-și dea seama că dacă an de an nu se vor interesa de avutul lor, azi mâine vor pierde și ceea ce au, cu toate că mai ieri și piețele străine îndepărtate căutau mult fructele, calitativ atât de recunoscute de prin comunele Văii Mureșului și a Crișului, din județul Arad.

Camera este gata pentru orice moment ca să vină întru ajutorul sătenilor. Este numai de dorit ca aceștia să se înțeleagă între ei și împreună cu autoritățile comunele, întrucât se va simți nevoie să avizeze Camera, invitându-o se țină cursul sus-amintit. Lucrul este atât de simplu, fiindcă Camera aranjază totul exclusiv pe spesele ei proprii.

Agricultori! Grăbiți deci și Vă folosiți de ocaziunea ce Vi-se oferă. Camera va face tot posibilul ca să Vă dea și în această direcțiune sprijinul ei nemărginit, pentru ca să nu Vă lase să pierdeți foloasele și favorurile, ce Vi-se oferă de împrejurările naturale ale regiunilor din județul nostru.

Viticultori!

Cu poșta de 20 Ianuarie au fost expediate la adresa D-lor Președinți promontoriali din întreaga Podgoria, noul „Proiect de Lege viticolă” ce ne-a sosit dela Uniunea Camerelor de Agricultură, împreună cu expunere de motive, pentru a le studia și cel mai târziu până la data de 1 Februarie a-ne înainta în scris părerea și propunerile ce cred a fi bine de făcut la proiect.

Este de dorit ca fiecare viticultor care se interesează de chestiune să se prezinte la biroul promontorial unde poate vedea proiectul. Biroul promontorial bineînțeles este rugat a convoca comitetul său pentru a debate chestiunea trecând observările D-lor membrii în proces verbal, cari apoi vor fi concentrate în propunerea ce vor face Camerei până la 1 Februarie.

Camera de Agricultură a convocat afară de aceasta, per 5 Februarie la ora 10 a. m. la biroul Camerei la o consfătuire pe toți viticultorii mai mari din județ cari împreună cu noi vor debate proiectul întreg, pentru ca Camera în urma concluziilor diferite să-și poată exprima părerea ei absolut în concordanță cu opiniunea generală a viticulturilor din acest județ la forurile competente.

Invitățile noastre pentru această consfătuire au mers la persoană. Întrucât se află dintre viticultori cari se interesează de debateră legei sus-indicate și încă nu au primit invitația noastră sunt rugați a participa necondițional la ședință, dat fiindcă noi vedem cu bucurie colaborarea tuturor cari pot să ne dea sprijinul la elaborarea propunerilor bine justificate în scopul sus arătat.

Totodată ținem să tragem atențiunea Viticultorilor că la caz că au nevoie de sfaturi de specialitate sau de un sprijin oarecare în vederea procurării preparatelor pentru stropit, unelte etc. să se adreseze cu încredere către Camera de Agricultură, care le stă cu plăcere în orice moment la dispozițiune să ajute viticultura noastră în toate privințele și totdeauna — pentru a-i face posibil dezvoltarea care o merită Podgoria noastră bogată și renumită.

Timbrele Zootehnice

Acțiunea zootehnică a Camerei. reclamnă fonduri considerabile, întrucât din acestea fonduri se dau împrumuturi și ajutoare pentru procurarea reproducătorilor, armăsari, tauri, vieri, berbeci și țapi, de aici se plătesc acțiunile relativ la combaterea epizootiilor, precum și referitor la susținerea stațiunilor de montă și alte spese ce stau în strânsă legătură cu creșterea animalelor.

Aceste fonduri se alimentează din banii ce Camera îi incasează ca taxe zootehnice dela biletele de vito ce se eliberează sau tanscrie de primăriile comunale. Taxele zootehnice prin urmare formează un venit de capetenie al Camerei de Agricultură.

La noi în județ era, obiceiul până acum ca aceste taxe să fie incasate după fiecare bilet de vită eliberat sau tanscris, prin primăria comună din loc, care la sfârșitul fiecărei luni întocmea o notă de plată, după pozițiile din registru și banii adunați se vărsau la pretura plasei. Pretura plasei după ce avea adunate toate plățile dela comune în baza unui borderou centralizat, făcea vărsarea taxelor la Caseria Camerei în fiecare zi de 15 a lunii.

Conform Ord., dela 2 Februarie 1932 nu se mai poate face incasarea acestui venit după normele vechi ci, au fost introduse și la noi ca în alte județe așa numitele timbre zootehnice.

Timbrele zootehnice sunt diferite. De 10 Lei, 8 Lei, 6 Lei, 4 Lei și 2 Lei.

Ele se aplică pe fiecare bilet eliberat sau transcris, după categoria vitei, mare sau mică, fără însă a se majora taxele vechi. Intențiunea principală este ca prin aplicarea acestor timbre, agricultorul care și-a scos biletul pentru vită sa, ce vrea să vândă să primească quasi ca o recunoștință pentru banii plătiți în favorul Camerei, în baza căreia apoi va putea scoate la târg — în mod legal vaca, calul sau oile sale.

Pentru clarificarea tuturor este de notat că aceste timbre vor fi aplicate:

1. Pentru vite mari (cabaline, bovine) Lei 5
2. „ „ mici (ovine porcine) „ 2

la transcrierea vitelor:

1. Pentru vite mari (cabaline, bovine) Lei 10
2. „ „ „ (ovine porcine) „ 3

Remarcăm că nimeni nu va putea scoate vi-

tele sale în circulație pentru vânzare, fără să aibă un bilet de vîtă eliberat de către Primăria Comunală și, pe care să fie lipite timbrele zootehnice legale, anulate, prin aplicarea sigilului comunei. De orice contraveniență va fi responsabilă Primăria comunală, ca manipulatora acestor timbre.

Orice abatere descoperită de către organele de control va fi înaintată Camerei de Agricultură (cu procese verbale dresate la fața locului) care apoi va fi transpusă Prefecturii pentru cercetare.

Controlul se va executa de către:

- a) Organele de control ale Camerei noastre.
- b) „ administrative ale județului,
- c) „ Serv. med. vet. primar și celor de plasă.
- d) „ Jandarmăriei locale.
- e) „ Poliției locale și în fine de către.
- f) „ Primărie, membrii Camerei și membrii în Comitetul agricol local.

Procedura de a încasa aceste taxe, respective de a le vărsa la Caseria Camerei — dela 1 Februarie 1932 deci se va schimba — ne mai fiind admisă cea veche. Anume:

Domnii Peritori ai plaselor se vor prezenta la biroul Camerei, cari în baza actelor de acoperire vor prelua timbrele necesare pentru trebuințele comunelor. Ei vor fi debitați în cont cu contravalourea timbrilor ridicate.

Primăriile comunale vor prelua timbrele necesare dela Pretură, plătind costul lor imediat în bani gata. De aplicarea lor pe biletele de vite în mod legal, vor fi responsabile.

În fiecare lună în ziua de 5 domnii Pretori vor veni la Camera pentru a vărsa banii încasați dela comune, cu care ocaziune va fi făcută și socoteala cuvenită, relativ la timbrele ce au mai rămas, pentru a-le putea face decontările în cont.

Controlul operațiunilor acestora, relativ la vărsarea banilor încuși, precum și a aplicării timbrilor în mod legal pe biletele de vite, este încredințat în afară de biroul nostru, Directorului Prefecturii de Județ.

Am ținut de a noastră datorință de a aviza pe toți agricultorii despre scopul folosirii timbrilor, despre aplicarea lor în mod legal și, despre întrebuintarea venitelor. Chestiunea nu e nouă doar numai că au fost aduse modificări, sistemului vechi.

Înființarea grădinilor de pomi fructiferi și îngrijirea lor

Cultura pomilor fructiferi se face pentru poamele (fructele) lor.

Fructele au o mulțime de proprietăți; care fac bine organismului.

De multe ori, în unele boale doctorii recomandă cura de fructe.

Strugurii sunt un bun curățitor al sîngelui, deaceia cura de struguri este tot ce poate fi mai sănătos pentru organismul omului.

Merele întăresc stomacul și sunt bune pentru cei nervoși.

Cura de vișine se recomandă contra boalei nisipului din rinichi.

Nucile ingrașă etc.

Dar cultura pomilor roditori este un izvor de bogăție dacă este bine condusă.

Sunt mai multe tipuri de grădini de pomi fructiferi și anume:

1. Livada de pomi.
2. Grădina fructiferă propriu zisă.
3. Grădina mixtă.

Livada de pomi. Este tipul de grădină fructiferă cel mai răspândit la noi în țară.

Cultura de pomi roditori în livezi permite să se obțină cu puține cheltuieli, venituri mari, căci instalarea se face ușor și nu cere prea multe îngrijiri culturale.

La înființarea unei livezi trebuie avut în vedere ca pomii să fie adăpostiți contra vînturilor puternice.

În alegerea pămîntului vom ține seama de cerințele fiecărei specii de pomi. În general se poate spune că pămînturile nisipo-argiloase și cele bogate în humus, convin la cele mai multe specii.

Dacă locul unde dorim să instalăm livada este prea expusă vînturilor îl vom apăra printr-o pierdea de pomi.

Acești pomi vor fi aleși printre speciile ale căror rădăcini nu se întind prea tare (ex. salcîmul) ca să nu tragă din hrana pomilor roditori.

Ulmul, Stejarul, Castanul, Fagul, Frasenul, Carpenul sunt cele mai potrivite pentru perdele de adăpost. Această pierdea se face la o depărtare de 20 m. de ultima linie a pomilor din livadă și nu se vor lăsa ca acești pomi să crească prea înalți pentru a nu vătăma pe cei din livadă, în acest scop vor fi amenajați prin tăere.

Desfundarea terenului este obligatorie, însă fiindcă de obicei livezile se fac pe suprafețe mari, desfundatul se va face cu plugul tras de mai multe perechi de animale (cai, boi).

La plantare se va avea în vedere următoarele distanțe între pomi:

Castan, Nuc	12—15 m.
Păr, Măr, Cireș	10—12 „
Migdalul, Prunul	8—10 „
Gutui	6—8 „

Pomii pot fi plantați în linii, patrat și în chinzon.

La plantațiunea în patrat tulpinele pomilor se găsesc în vîrfurile patratelor egale. Fiecare pom la o egală depărtare de cei 4 pomi vecini.

La plantațiunea în chinzon tulpinele se găsesc așezate în vîrfurile unui hexagon regulat.

După ce ne-am ales felul de plantare, locurile vor fi pichetate și apoi se fac gropile.

Odată gropile făcute procedăm la plantare. Plantarea se face de către trei oameni: unul ia seama ca pomul să fie bine așezat pe linie, al doilea plasează pomul după indicațiile primului și al treilea aruncă pămînt.

După plantare se va avea grijă ca pămîntul din livadă să fie ținut cât mai curat.

Dacă livada servește și de pășune, va trebui săpat pămîntul împrejurul pomului pe o rază de 1,5—2 m. Anual sau din 2 în doi ani pămîntul va fi gunoit. Livada în mijlociu 1000 kgr. gunoi la hectar.

Ar părea că tăerea pomilor din livezi n'ar fi necesară. Este adevărat că tăerea acestor pomi, nu este necesară în fiecare an și în același mod ca pentru pomii cultivați în grădini, întinși pe sârme sau ziduri.

Totuși dacă i-am lăsa să crească în voia lor vre-o câțiva ani, fructele lor ar pierde din frumusețe, gust și rodirea lor ar fi neregulată, într'un an ar fi prea multe fructe, iar în alții foarte pu-

ține sau chiar deloc. Deaceia trebuie supravegheată creșterea pomilor din livezi și să aplicăm tăerea când este nevoie.

Întâi se face o tăere de curățire a coroanei. Această tăere constă în a tăia toate crengile uscate sau crescute înăuntrul coroanei, care prin prezența lor împiedică ca aerul și lumina să pătrundă înăuntrul, favorizând astfel dezvoltarea boalelor și paraziților de pe pom.

După ce s'a curățit coroana, dacă e nevoie se face o altă tăere, care constă în a scurta crengile coroanei și pe cele roditoare dacă sunt prea lungi.

N. R. Lucrările pentru formarea coroanei sunt bine a-se face în cei trei ani după plantare.

Tăerea aceasta se face cu scopul de a împărți în mod egal suc (hrana) în toate părțile pomului, pentru a avea o rodire mai bună.

Acest fel de tăere se aplică în următoarele cazuri:

1. Când avem în livadă pomi care tânjesc, sau cari sunt slăbiți fiindcă fiind prea tineri au produs multe fructe.

2. Când crengile dela unii pomii sunt rău formate.

3. La pomii cari sunt desgoliți la bază de crengi din cauză că au crescut prea repede.

Când observăm că un pom bătrân nu mai dă fructe frumoase și nici nu mai rodește îl *intinerim*.

Intinerirea se face în modul următor: Retezăm crengile de jur împrejurul coroanei, la câțiva centimetri dela baza lor. După tăere suc se va aduna în ochii amărâți, din care se vor dezvolta alți muguri.

Dintre aceștia alegem pe cei mai viguroși și lăsăm ca să se desvolte, ca din ei să se formeze crengile și reintinerirea coroanei. Pe ceilalți muguri îi vom suprima.

În general această operație de intinerire e bine să se facă la pomii din livadă, la 10—12 ani odată.

N. R. Pentru operațiunea de întănărire credem că autorul a înțeles perioada de 10—12 ani, numai după prima întănărire, căci sunt pomi cari nici la vârsta de 30 ani nu pretind o întănărire.

De câteori facem intinerirea vom avea grijă ca după aceasta să săpăm pomii la rădăcină și să-i îngrășăm.

Făcând aceste tăeri se produc răni, care răni sunt un mediu bun pentru dezvoltarea diferitelor boli, deaceia imediat după tăere rănilor pomilor se vor astupa cu ceară de altoi, lut sau baligă.

Adeseori oamenii fie din lipsă de timp, fie din nepricepere sădesc pomii primăvara și atunci se întâmplă ca mulți pomi să nu se prindă, din cauza secetei sau din alte cauze.

N. R. În ce privește anotimpul cel mai potrivit pentru plantațiune este încă neclarificat. Odată are succes unul, altădată altul. De obicei în regiuni reci plantarea de primăvară, iar în regiuni de șes plantarea de toamnă.

Golurile ramase trebuiesc completate îndată toamna când e și mai bine de sădit și îngrijindu-i bine, acești pomi vor ajunge în creștere pe cei sădiți primăvara.

Se întâmplă însă ca unii pomi după un număr de ani nu mai rodesc și se usucă. Nu se poate lăsa livada cu goluri și ei trebuie înlocuiți.

Înlocuirea lor se va face în felul următor: Se sapă o groapă mare în locul unde a fost vechiul pom. Pământul scos din acea groapă se va

duce în altă parte, iar lângă groapă vom aduce alt pământ îngrășat.

Lăsăm gropile să stea deschise 2—3 săptămâni și apoi să pun pomi tineri.

Pământul din groapa unde a crescut pomul bătrân nu-l folosim la sădirea noului pom, pentru că pământul acela este sărac și apoi fiindcă pomul bătrân a lăsat în el niște otrăvuri cari ar vătăma creșterea noului pom.

Această schimbare de pământ se face numai atunci când înlocuirea pomului bătrân se face cu un alt pom din aceeași specie, când însă îl înlocuim cu un pom din altă specie de exemplu în loc de prun sădim măr sau păr, atunci nu se mai face această schimbare de pământ căci otrăvurile nu strică decât pomilor de aceeași specie.

Ing. Agr. M. Cravencenco

Prof. Școlii de Agri-
cultură Rovine

Apel către toți apicultorii luminați

Având în vedere că apicultorii din Județul Arad din cauza lipsei directivelor unitare și lipsei unei grupări de breaslă părăsesc albinăritul, Camera de agricultură a Jud. Arad în conformitate cu programul ei de lucru a hotărât ca pentru ziua de 29 Ianuarie ora 3 d. m. să adune pe toți stuparii mai versați în localul Camerei de Agricultură din Arad.

Scopul acestei adunări este:

1. Stabilirea celui mai practic stup pentru regiunea noastră.

2. Procurarea și prelucrarea în comun a cerei presate spre a reduce cheltuielile în numerar.

3. Strângerea rândurilor stuparilor în vederea organizării Societății Apicultorilor.

4. Mijloacele de propagandă pentru consumarea mierei la noi.

5. Dl. Dr. Otto Seyman conferențiarul Camerei va face o mică demonstrație a stupului său.

Ținând seamă de importanța acestei întruniri, rugăm pe toți stuparii cu trageră de inimă să ia parte la această constătuire invitând tot odată stuparii mai cunoscuți la cari eventual nu ar ajuta acest buletin.

Direcțiunea Camerei.

Mașini de semânt

Se aduce la cunoștința celor interesați că la Camera de Agricultură se află de vânzare încă câteva mașini de semănat de prima calitate *dela Fabrica Melichar*, Cehoslovacia și anume pe lângă prețul următor:

3. Mașini „Uicum“ cu 18 rânduri à 12000 Lei

1. „ „ „ 16 „ „ 11250 „

1. Imperator combinate „ 16 „ „ 18000 „

4. „ „ „ 14 „ „ 16000 „

3. „ „ „ 12 „ „ 13000 „

2. Împrăștiitoare de gunoi artificial „ 7750 „

Cine dorește să se procure o mașină bună este rugat a-se adresa Camerei.

Vânzarea se face numai pe bani gata.

Stațiunile de montă

Stațiunile de montă cu armăsarii Statului vor beneficia și în anul 1932 de sprijinul Camerei relativ la plata transportului dela depozit și înapoi.

Anul trecut aceste plăți executate de Caseria noastră se urcă la 180000 Lei.

Pentru ca plățile să nu fie amânate din cauza lipsei de acte justificative aducem la cunoștința Primărilor că, Caseria noastră are lipsă de următoarele:

La sosire:

1. Foaia de trăsură originală care sosește cu armăsarii, saldată în regulă de către Stațiunea de destinație, fără nici un adusspese, timbre etc.

2. Chitanța dela cotor.

3. Autorizația prin care se împuternicește notarul sau primarul să ridice banii dela Cameră.

4. Sigilul comunal care vine aplicat pe ord, de plată la Cameră.

La plecare:

Copie de pe foaia de trăsură provăzută cu stampila „Achitat” a Stațiunii de plecare, prin care se dovedește în mod legibil suma achitată pentru transportul armăsarilor până la depozit.

Actele de sub punctele anterioare sunt aceleași.

Plata se face la Caseria Camerei pentru provincie în ficare zi de Marți și Vineri între orele 8—1 a. m. și 4—6 p. m.

Procurarea animalelor de reproducție

Se aduce la cunoștința Primărilor comunale, precum și a Composesoratelor Urbare ca temenul până când se primesc la Cameră cererile relativ la acordarea ajutoarelor pentru procurarea animalelor s'a fixat înrevocabil pentru ziua de 10 Februarie a. crt.

Vor fi luate în considerare numai cererile care ni-se vor trimite împreună cu un proces verbal, dresat în ședința Consiliului Comunal sau în ședința Comitetului Urbarial în chestiune.

AVIZ

Alăturat publicăm cererea Domnului Petru Furdui, Administratorul Spitalului Deva, relativ la un vagon de porumb, cu rugarea ca cei interesați să-i se adreseze direct cu oferta întrucât vor avea porumb de vânzare.

Către Camera de Agricultură a Județului
A R A D.

Am onoare a Vă ruga să binevoiiți a-mi comunica dacă aveți un vagon de porumb de vânzare, sau din al Camerei, sau din recolta anului curent a vre-unui proprietar din județul D-Voastră.

Rog să fiu avizat asupra prețului în gara de predare.

Porumbul poate fi sfărmat (despuat) sau poate fi cu cocean (tuleu)

Dacă D-Voastră nu veți avea și nici intermediul între mine și vre-un vânzător nu-l puteți face, în acest caz Vă rog a-mi comunica vre-o adresă la care aș putea obține porumb cu un preț convenabil.

Mulțumindu-Vă pt. serviciu, semnez

cu stimă

ss. Petru Furdui

AVIZ

La Administrația Fermei Statului. Dohângia, gara Nădab, posta Chișineu-Criș, se află de vânzare 20 vieri de rasa Mangalița albă, apti pentru reproducție în vârstă de 13—14 luni. Prețul în fermă de buc. 3000.— Lei.

Tot la această fermă se află de vânzare și 76 cap. berbeci Merinos, ingrașiți în greutate de ca. 3600 kgr. Cei interesați să se adreseze direct către Administrația Fermei Statului Dohângia, gara Nădab, posta Chișineu-Criș, de unde vor primi răspunsul cuvenit.

Administrația Fermei.

AVIZ

Se află de vânzare 12 capete scrofițe Jorek în vârstă de 5 luni cu prețul de Lei 30 per kgr. deci aproximativ 1400—1600 Lei bucata.

Cumpărătorii se pot adresa D-lui notar A. Schannen din comuna Traunau oficiul poștal Schöndorf jud. Arad.

AVIZ

Se află de vânzare 56 buc. veri și scrofițe de 4—5—6 luni cu prețul de Lei 50 per kgr. Avem de notat că purceii sunt de prima calitate, rasa pură Jorek Mare, părinții purceilor au fost importati în 1930 și 1931 din cele mai renumite crescătorii din străinătate, sănătoși și foarte potriviți pentru reproducție deoarece ziua întreagă (și peste iarnă) sunt ținuti la pășune în pădurea mea.

Crescătoria poate fi vizitată de fiecare cumpărător: a se adresa proprietarului L. Jakabfy Harneacova, gara Recaș jud. Timiș.

AVIZ

Alăturat publicăm adresa „Pepinierei Viti-cole Ceala” gara Arad, relativ la vânzarea vițelor altoite și port altoi, cu rugarea ca cei interesați să se adreseze direct cu cererile lor de unde vor primi răspunsul cuvenit

D-sale D-lui

Președinte al Camerei de Agricultură a Județului

A R A D

Avem onoare a înainta aci alăturat un catalog de vițe altoite și port altoi disponibile pentru vânzare în toamna anului 1931 și primăvara 1932, la Pepiniera Ceala, cu rugămintea să binevoiiți a dispune să fie aduse la cunoștința celor interesați din regiunea D-Voastră.

Șeful Pepinierei

Secretar

(ss) Virgil Economu

(ss) Polony

CATALOG

De vițele altoite și port-altoi disponibili pentru vânzare în toamna anului 1931 și primăvara 1932

Condițiunile de vânzare

Aprobate de Minister (REAZ) și comunicate cu Ord. No. 23646—1931

1. O comandă nu se consideră angajată de cât după ce s'a depus în contul ei cel puțin 20% din valoare.

Depunerea accontului se va face în termen

de 10 zile după acceptarea comenzii; iar materialul se va ține la dispoziția clientului până la maximum 30 Aprilie 1932, după care dată solicitatorul, pierde dreptul atât asupra materialului, cât și asupra acontului fără nici un drept de reclamațiune s'au despăgubire.

2. Ridicarea s'au expedirea materialului se va face numai după complecta lui achitare.

3. Prețurile vițelor altoite și port altoi sunt stabilite pe specii și varietăți de, altoi etc. și indicate în prezentul catalog.

4. În cazul când materialul nu se ridică personal de cumpărător din Pepinieră, ci se expediază de Pepinieră, pentru ambalaj, transport la gară, manipulare etc. se percepe în plus peste

prețul stabilit următoarele sume:

75 lei de fiecare mie de bucăți vițe altoite și butași cu rădăcini.

10 lei de fiecare mie de port-altoi.

5. Pentru comenzile ridicate de solicitator s'au un delegat al său, materialul odată eșit din pepinieră se consideră recepționat „văzut și plăcut” de cumpărător și numai poate ridica nici o pretențiune de nici o natură asupra numărului, calității, sau eventualele stricăciuni ce ar fi survenit în timpul și din cauza transportului, materialul călătorind pe riscul și contul cumpărătorului.

6. Expedieri contra ramburs nu sunt admise, decât cu aprobarea direcțiunei R. E. A. Z. Str. Sf. Dumitru No. 2. București.

A) Vite altoite

No. cor.	V A R I E T A T E A		Prețul a una mie fire				Observațiuni
	altoiului	port-altoiului	de un an		de doi ani		
			Lei	b.	Lei	b.	
	Soiuri de masă						
1	Afuz Ali (Dat. Bejrouth).	Rip. Gloire (portalis)	3200	—	—	—	
2	Chasselas d'ore	idem	3200	—	—	—	
3	Chasselas Napoleon	idem	3200	—	—	—	
4	Muscat de Hamburg	idem	3200	—	—	—	
5	Madeleine Angerine	idem	3200	—	—	—	
6	Raisini de Calabre	idem	3200	—	—	—	
7	Perle de Czaba	idem	3200	—	—	—	
8	Coarnă neagră	idem	3200	—	—	—	
9	Coarne albă	idem	3200	—	—	—	
10	Cinsaut	idem	3200	—	—	—	
11	Ceauș	idem	3200	—	—	—	
	Soiuri de vin						
1	Tămâioasă românească	idem	2500	—	—	—	
2	Muscat Ottonel	idem	2500	—	—	—	
3	Muscat Frontignan	idem	2500	—	—	—	
4	Aligote	idem	2500	—	—	—	
5	Riesling italian	idem	2500	—	—	—	
6	Galbenă de Odobesti	idem	2500	—	—	—	
7	Crâmpoșie	idem	2500	—	—	—	
8	Honingler	idem	2500	—	—	—	
9	Columbar	idem	2500	—	—	—	
10	Cioinic	idem	2500	—	—	—	
11	Gordin	idem	2500	—	—	—	
12	Diverse varietăți	idem	2250	—	—	—	

No. cor.	V A R I E T A T E A	Prețul a una mie bucăți		OBSERVAȚIUNI
		Lei	b.	
	B) Butași americani cu rădăcini			
1	Riparia Gloire (portalis)	500	—	
	C) Port-altoi american cl. I.			
1	Riparia Gloire (portalis)	200	—	
2	Berlandieri x Rip. Teleki 5. B. B.	300	—	
3	Berlandieri x Rip. Teleki 8 B.	300	—	
	D) Port-altoi amer. cl. II. (Butași fără rădăcini)			
1	Riparia Glorie (portalis)	100	—	

TABLOU

despre prețurile de pe piețele din orașul Arad și județ.

No. crt.	M a r f a	Unitatea	Arad	Aradul-Nou	Pecica	Chișineu	Ineu	Radna	Bârzava	Garahonț	Hălmașiu	Cermeni	Pâncota	Șebiș	Buteni	Nădlac	Curtici
			Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei
1	Grâu cu 76 kgr. ...	per 100 kgr.	—	220	220	200	200	Din neglijența Primăriei ne lipsesc prețurile.	—	240	—	200	210	200	170	190	Din neglijența Primăriei ne lipsesc prețurile.
2	Grâu cu 78 kgr.	„ 100 „	220-230	230	220	210	—		245	—	—	210	220	—	180	200	
3	Grâu cu 80 kgr.	„ 100 „	—	240	220	220	—		—	220	260	—	230	210	200	210	
4	Orz	„ 100 „	290-300	—	—	250	250		—	—	—	—	—	120	—	200	
5	Ovăș	„ 100 „	300-310	—	—	250	250		—	—	—	280	—	120	—	250	
6	Porumb	„ 100 „	190-200	180	170	170	180		130	130	160-200	170	170-180	125	120	150-160	
7	Fasole	„ 1 „	—	6	5	—	5		—	—	—	—	6	—	5	—	
8	Fân	„ 100 „	—	—	—	—	una fost		—	—	—	—	—	50	—	—	
9	Porci slabi	„ 1 „	12	14	—	600	6-7		12	—	—	—	7-8	2	—	23	
10	Porci grași	„ 1 „	15	16	13	12	8-10		17	—	—	12	13-14	9	10	12-13	
11	Purcei	„ 1 buc.	—	250 săptăm.	500	100	150		100-150	100-300	40-200	100	80	2 luni 100	200	250	
12	Vite	„ 1 kgr.	14	—	7	9	6-7		12	—	10	—	6-7	—	—	10	
13	Viței	„ 1 „	15-16	16	12	15	10-12		16	—	—	—	—	4	—	12	
14	Cai de lucru	„ 1 păreche	—	—	—	7000	4-5000		—	9000	2000	—	3-4000	1800	1-3000	3-6000	
15	Boi de lucru	„ 1 „	9-10.000	—	—	10.000	6-7.000		8-12.000	—	3-7.000	—	8-10000	3000	4-6000	—	
16	Pasări, găini	„ 1 „	—	70	40	60	50-60		50-60	50-40	40-60	50	50-55	20	65	70-90	
17	„ pui	„ 1 „	—	50	25	34	30-40		34 40	30-35	25-40	25	25-40	20	30	40-60	
18	„ rațe	„ 1 „	—	80	60	80	60-70		40-50	—	—	60	70-75	30	45	40-60	
19	„ găște	„ 1 „	—	100	120	170	90-100		80-100	—	100	150	140-150	50	100	140-160	
20	Ouă	„ 1 buc.	—	1-60	1-20	1-50	1		1	1	1-1.50	1	1.10-1.20	1	1	1-50	
21	Lapte	„ 1 litru	—	5	4	5	5		4	3	4-5	4	4	2	3	4	